

Predica de la Krefeld, 03 iunie 2006

Ewald Frank

[...] Laudă și mulțumiri Domnului și Dumnezeului nostru pentru harul și credincioșia Lui, și pentru marele privilegiu pe care-l avem de mai putea să ne adunăm aici fără să fim deranjați, să ascultăm aici Cuvântul Său, și să permitem să fim pregătiți pentru ziua slăvită a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Doresc și eu să urez bun venit mai ales celor ce sunt azi pentru prima dată în mijlocul nostru. Doresc să întreb cine este azi pentru prima dată în mijlocul nostru? Ridicați foarte scurt mâna, sau ridicați-vă în picioare. Este mai bine să vă ridicați în picioare – vă vedem mai bine. Fiți bineveniți. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Cred că avem și două surori din America de Sud. Sunt și ele aici? Sau nu doresc să fie văzute? Da. Ele nu doresc să fie văzute. Noi vă înțelegem foarte bine.

Azi avem vizite din Finlanda, din Suedia. Voi nu veniți prea des, dar veniți cu credință – Dumnezeu să vă binecuvânteze! Avem apoi vizite din întreaga Europa de răsărit, Italia, Elveția, Austria, Franța. Este aici și sora din Luxemburg... Și din Belgia, Olanda... Suntem recunoscători. Avem apoi o vizită din Sao Paolo, și dorim să urăm bun venit într-un mod deosebit fratelui și sorei noastre. Unde sunt ei? Bunicul și bunica Miskis. Fratelui nostru nu-i dai vârsta pe care o are... Dumnezeu să vă binecuvânteze! La fel și sora noastră.

Fratele nostru a spus mai înainte că binecuvântarea lui Dumnezeu se vede în casa voastră și prin casa voastră. Domnul Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „*te voi binecuvânta...și vei fi o binecuvântare.*”

Am primit apoi salutări de la jumătate din lume. Mai ales din țările africane, din Kinshasa, apoi de la fratele nostru Nbye, din Lubumbashi, din Nairobi, din Johannesburg, din Cape Town – de pretutindeni. Apoi fratele Etienne Jenton ne salută, fratele Barilier. Ne salută mulți frați care slujesc cu Cuvântul.

Astăzi avem între noi un frate din Montreal. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele nostru, într-un mod deosebit. Avem apoi pe fratele nostru din Paris, fratele Gilbert, îi avem pe frații noștri Leonard din Bruxelles, frații din Orleans. Eu tot timpul le uit numele. Dar voi știți despre cine este vorba. Este atât de frumos că putem fi împreună din întreaga Europa, iar uneori și din afara Europei – din alte națiuni.

Apoi avem o veste bună: începând cu acest sfârșit de săptămână putem fi ascultați în șase limbi în lumea întreagă. Până acum am transmis în două limbi; de azi încolo putem fi ascultați în direct, în șase limbi, în direct pe internet. Apropo, ne salută și fratele Graaf și alți frați. Cele șase limbi sunt engleză, germană, franceză, spaniolă, portugheză, română. Ținta noastră este să transmitem în 12 limbi, ca să putem ajunge și la uriașul imperiu rusesc, și alte limbi importante. Știm cu toții că engleza este limbă de circulație internațională, la fel și franceza și spaniola. La fel și germana. Portugheza se vorbește în cea mai mare țară din America de Sud – Brazilia. Cred că în America de Sud, în Brazilia, sunt mai mulți locuitori decât în toate celelalte țări laolaltă: 168 de milioane. Este atât de frumos că pot fi ajunși toți; și-I suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu pentru acest lucru – din toată inima și din tot sufletul nostru. Știți cu toții că noi am făcut tot ce-am putut: în ultimii 40 de ani am călătorit din țară în țară, de pe un continent pe altul, cu avionul, cu trenul, cu taxiul și așa mai departe. Dar acum a sosit vremea când putem fi auziți fără a mai fi nevoiți să facem călătorii obositoare. Nu sunteți voi recunoscători că Dumnezeu a condus lucrurile

în acest fel? Evanghelia veșnică trebuie predicată tuturor neamurilor, și Dumnezeu a dăruit posibilitatea pentru aceasta. A Lui să fie slava.

Acum, pe scurt... Noi am fost în Israel, și a fost cu adevărat o călătorie binecuvântată. Am avut program zilnic: am fost peste tot: în nord, în centru, la Marea Moartă, la Marea Roșie. Am văzut unde a pregătit Dumnezeu drumul prin marea Roșie pentru copiii lui Israel. Este așa de minunat când poți vedea lucrurile acestea cu ochii tăi. Și cum spunea fratele Goldner, chiar dacă o fi fost cu 600 de metri mai încolo sau mai încoace, nu are importanță: s-a întâmplat. Dumnezeu a despărțit apa și copiii lui Israel au trecut. În Elad, la Marea Roșie un om mai tânăr decât mine a spus: „Tu ești fratele Frank, din Krefeld. Acum 25 de ani te-am auzit în Karaganda. Ai predicat acolo.” Da. Vom vedea ce va lucra în el Cuvântul. Apoi am avut o surpriză în Ierusalim. Tocmai mă așezam la masă pentru cină, când cineva m-a bătut pe umăr: era George Smith, ginerele fratelui Branham, soțul Rebecăi, fiica fratelui Branham. Este frumos că ne revedem.

Am spus pe scurt în Zürich că am vizitat locul comemorativ al celor șase milioane de martiri evrei, Yad Vashem. De data aceasta nu mi-am mai putut reține lacrimile. Mergi din cameră în cameră și pretutindeni poți citi locurile și numărul celor ce au fost gazați, uciși. Și nu poți trece pur și simplu peste toate aceste lucruri. De data aceasta am fost atins mai puternic decât oricând. Șase milioane de evrei uciși numai pentru că erau evrei – poporul de legământ al lui Dumnezeu, prin Avraam, Isaac și Iacov.

Prietenul meu Hans Keck mi-a dat un articol din ziar. Când papa a fost în Auschwitz, a strălucit un curcubeu. Acum închipuiți-vă: un curcubeu a apărut tocmai când a plecat papa din Auschwitz (numele acesta nu este numele real al localității, ci a fost inventat). Și închipuiți-vă... Papa a fost pentru prima dată în lagărul morții, în cel mai îngrozitor lagăr al morții care a existat vreodată pe pământ. Și acolo nu s-a întâmplat nimic. Însă când a mers mai departe cu grupul său, la Birkenau, atunci curcubeul s-a arătat peste Auschwitz, nu peste papă în Birkenau, ci peste lagărul în care au fost gazați evreii. Curcubeul este un semn al legământului – Apoc. 10 – deasupra Capului Său era un curcubeu. În pecetea a 5-a scrie: *„Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?”* Răspunsul: *„Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă, și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei.”* Azi nu dorim să intrăm în detalii. În orice caz, pentru mine a fost o experiență care mi-a atins inima. Dumnezeu a știut, desigur, și a permis să se întâmple. Noi nu putem schimba lucrurile, dar El va cere socoteală, va judeca așa cum trebuie. Și printre acești șase milioane de evrei uciși, 1,5 milioane au fost sugari și copii. Cui au făcut aceștia vreun rău?

Acum să venim la tema noastră. Noi am cântat despre ungere. Azi sărbătorim Rusaliile. Doresc să citesc două versete, referitoare la ungere. Unul din Levitic 21.

Și nu vreau să uit să-i salut pe toți cei ce ne urmăresc acum pe Internet, mai ales cei din America de Sud. Vreau să vă salut și să vă doresc din inimă binecuvântarea lui Dumnezeu.

Lev. 21.10: *„Preotul care este mare preot între frații lui, pe capul căruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, și care a fost închinat în slujba Domnului și îmbrăcat în veșminte sfințite, să nu-și descopere capul....”* Ungerea era dedicarea în prezența lui Dumnezeu. În 1 Ioan 2.20: *„Dar voi ați primit ungerea din partea Celui sfânt, și știți orice lucru. V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți, și știți că nici o minciună nu vine din adevăr.”* Adevărul este adevăr de la început. Minciuna este minciună de la început. Orice răstălmăcire, orice adăugare, orice răsucire a Cuvântului este o minciună.

Azi sărbătorim Rusaliile. Sunt câteva versete care mă ating, și care cred că ne ating pe toți. M-am gândit la Pavel care a spus în cap. 20.16 din Fapte că *„hotărâse să treacă pe lângă Efes,*

fără să se oprească aici, ca să nu piardă vremea în Asia; căci se grăbea ca, dacă-i va fi cu putință, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii.” Azi noi suntem aici, nu în Ierusalim, ci aici, într-un oraș neînsemnat, dar dați-mi voie să spun că numai dacă Dumnezeu lucrează ceva într-un oraș, atunci orașul capătă o importanță. Puteți citi în toată sfânta Scriptură. Când Dumnezeu era prezent undeva și făcea lucruri mari, era minunat. Dar de îndată ce lucrarea se încheia, de cele mai multe ori se forma un cult, în care avea loc o închinare idolatră, nu o slujbă dumnezeiască.

Ceea ce mă atinge este următorul lucru: pentru că noi tocmai am fost în Ierusalim, și avem o oarecare cunoștință geografică despre muntele Moria. Acum să zicem că *acesta de aici* ar fi muntele Moria. A urmat apoi o împărțire: Muntele Templului *aici*, Muntele Sion *aici*, dar totul aparține aceluiași munte Moria. Iar acum vine punctul important: în ziua Cincizecimii în Ierusalim au fost două adunări: una în Templu, pe muntele Templului, cum se obișnuia după vechile tradiții, iar cealaltă adunare era pe muntele Sionului, în camera de sus, în camera ultimei cine. Camera ultimei cine este camera în care s-au adunat ucenicii. Acum fiți atenți: în același oraș, pe același munte Moria... Erau, să zicem 900 m distanță între Templu și camera de sus. Dar *aici* era adunată mulțimea care era în legătură cu Dumnezeu, prin răscumpărare, mulțimea care auzise făgăduința de pe buzele Domnului, mulțimea care s-a adunat în camera de sus, ca să primească făgăduința Tatălui. *Dincoace* era tradiția – ei toți făceau ceea ce s-a făcut tot timpul. Însă *dincolo* era biserica, întemeierea bisericii nou testamentare. Acum, începutul cel nou, legământul cel nou, răscumpărarea, a avut loc. Biserica a fost adusă la existență, și era adunată *aici*. Nu este suficient să fii în același oraș. Trebuie să fii acolo unde este prezent Dumnezeu. Trebuie să fim acolo unde ne-a rânduit Dumnezeu să fim, unde El își descoperă Cuvântul Său, și unde-Și împlinește făgăduințele Sale. Orice altceva este o tradiție religioasă. Pentru mine este ceva foarte scump. Noi am spus-o și acum patru săptămâni: la ce folosește dacă sunt 589 de milioane de carismatici și pentecostali, și cei cu evanghelia deplină, dacă ei toți continuă pe căile lor? Și dați-mi voie să spun aici, și s-o spun în dragoste: când Domnul nostru a fost pe pământ... o puteți citi în Mat. 21.12-13 – a intrat în Templul lui Dumnezeu și a făcut curățenie. Frați și surori, dacă noi dorim să fim Templul lui Dumnezeu, atunci trebuie să-I permitem Domnului să facă ordine în viețile noastre. Și numai atunci casa lui Dumnezeu va fi o casă de rugăciune – nu o casă de discuții, de controverse care țin până la miezul nopții, o casă în care cineva-și promovează ideile sau învățătura, ci o casă în care noi toți ne adunăm și unde se împlinește „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu.*” Nu un frate îl învață pe celălalt, ci noi toți suntem învățați prin Cuvânt și prin Duh. Și numai așa vom ajunge la unitatea credinței și a cunoștinței lui Isus Hristos. Haideți s-o spunem așa cum este. La ce folosește carismatica, chiar vorbirea în alte limbi, tuturor cultelor? Puteți citi: mai ales din 1965 carismatica a pătruns și în biserica catolică, apoi a cuprins toate celelalte biserici. Însă ei toți au rămas în lucrurile în care fuseseră și înainte. N-a avut loc nici o chemare afară, nici o separare, toți au fost „unși” în sistemele lor, pe căile lor și în doctrinele lor și se simt ca și cum totul ar fi în regulă. Și de aceea Dumnezeu a trebuit să trimită un mesaj, ca să dea claritate prin adevăr, și apoi să despartă lumina de întuneric. Așa a făcut El la început, și așa va face până la sfârșit. Deci, nu ca noi să dorim să-L atragem pe Dumnezeu de partea noastră, ci noi să fim scoși afară de către Dumnezeu, afară din Ierusalim și să fim transpuși pe Sion. Să nu rămânem în Templul cel vechi, în sistemul vechi. Închipuiți-vă: dacă toți credincioșii și-ar aduce vechile lor tradiții și obiceiuri *aici*, în locul cel nou, atunci haosul ar fi fost mult mai rău pe Moria decât starea care era în Templu. O singură biserică are un singur haos, mai multe biserici au un haos mai mare. Cui i-ar folosi așa ceva? Nimănui! Miezul este următorul, și aceasta trebuie s-o spunem sincer și în adevăr: în noi trebuie să aibă loc o înnoire. Nu are sens să ne rugăm pentru botezul Duhului Sfânt dacă în prealabil n-a avut loc o purificare, o sfințire, o curățire. Fie ca Domnul să poată să răstoarne mese, și dacă e

nevoie să mai și lovească pe unul sau pe altul (desigur că El ne vrea numai binele) – și El o poate face, pentru că El a spus „*Casa Mea se va chema o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.*” Biserica lui Isus Hristos este separată de toate lucrurile în care ne-am aflat mai înainte. Unii vin din catolicism, alții din protestantism, din biserici libere, ortodoxe. Și de aceea cu noi trebuie să se întâmple în viețile noastre ceva ce începe de la rădăcină – harul lui Dumnezeu trebuie să fie lucrător în noi. Noi trebuie să fi murit cu Hristos, să fi murit pentru noi înșine, ca El să-și poată trăi viața Sa prin noi. Deci, nu un botez cu Duhul Sfânt peste starea cea veche, ci înnoirea, nașterea din nou, curățirea vasului, și după aceea umplerea cu puterea de Sus, ca să fim martori adevărați și mărturia noastră să aibă putere de străpungere. Biserica are nevoie acum de o mărturie. Și mărturia trebuie confirmată de Dumnezeu.

Eu vorbesc cu Domnul Dumnezeu și-L rog, nu din pricina mea - eu cercetez Scripturile, mă verific, n-o spun numai celorlalți ci e valabil și pentru mine – și anume ceea ce scrie în Fapte 17: cei din Berea cercetau Scripturile – Fapte 17.11. Și noi cercetăm Cuvântul, nu acceptăm pur și simplu ceva și după aceea o credem, ci noi acceptăm și credem ceva numai dacă se găsește și în sfânta Scriptură. Cuvântul lui Dumnezeu este valabil odată pentru totdeauna. Fapte 17.11 „*Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.*” Dacă toți cei ce pretind a crede mesajul vremii sfârșitului ar cerceta Scripturile zilnic, ar găsi orientarea în Scripturi, și ar rămâne în Scripturi, atunci cerul ar fi deja pe pământ. Dumnezeu va da har, va ajuta ca Biserica, în deplina așezare din nou să ajungă înapoi la starea aceasta.

Referitor la sărbători, numai câteva gânduri: în Exod 23 avem enumerarea sărbătorilor rânduite de Dumnezeu: Exod 23.14 „*De trei ori pe an, să prăznuiești sărbători în cinstea Mea.*” Apoi urmează descrierea sărbătorilor. În Lev. 23 de la v. 4 citim: „*Iată sărbătorile Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veți vesti la vremurile lor hotărâte.*” Este amintit Paștele, sărbătoarea azimelor...de la v. 9, pârga secerișului, sărbătoarea Cincizecimii, care era a 50-a zi după Paști. Avem aici două afirmații foarte importante: prima este în Lev. 23.10: „*Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Când veți intra în țara pe care v-o dau, și când veți secera semănăturile, să aduceți preotului un snop, ca pârgă a secerișului vostru. El să legene snopul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, pentru primirea voastră: preotul să-l legene într-o parte și într-alta, a doua zi după Sabat.”*” Știm cu toții că există grupări care consideră că sabatul este obligatoriu și pentru Biserică. Două dintre aceste grupări merg atât de departe încât spun că cine nu ține sabatul are semnul fiarei. Ei merg prea departe cu ceea ce spun. Ei nu știu că Dumnezeu are o rânduială în Vechiul Testament și o altă rânduială în Noul Testament – una pentru Israel, și una pentru biserică. Nu vom intra în detalii.

Aici este vorba despre snopul celor dintâi roade, care era adus la preot, și acesta trebuia să-l lege făcând astfel un întreg din acele spice, un snop, care apoi era legănat înaintea Domnului. Apoi este vorba despre pâinile legămate. Mai întâi era un snop de grâu, apoi era legănat înaintea Domnului ca pârgă a secerișului, și apoi în v. 15-17 avem cele două pâini legămate. Știm cu toții: mai întâi este grâul, apoi are loc secerișul, sunt adunați snopii, snopii sunt treierați, grâul curat este măcinat și din făină se face pâine. Atunci nu se mai poate vedea nimic din acele spice, snopi, boabe. Este numai făină, și totul devine o pâine. Deja din Vechiul Testament Dumnezeu arăta unitatea Bisericii. Să citim împreună Lev. 23.15: „*De a doua zi după Sabat, din ziua când veți aduce snopul ca să fie legănat într-o parte și într-alta, să numărați șapte săptămâni întregi.*” „*De a doua zi după Sabat.*” Vedeți, în ambele versete se vorbește despre ziua care urmează sabatului. Acum nu se mai cerea sabatul. Sabatul își are locul său. Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea, și a sfințit-o. Dar acum vine legământul cel nou, ziua de după sabat... S-au numărat șapte săptămâni:

„Să numărați cincizeci de zile până în ziua care vine după al șaptelea Sabat; și atunci să aduceți Domnului un nou dar de mâncare. Să aduceți din locuințele voastre două pâini, ca să fie legănate într-o parte și într-alta.” Mai întâi era o câmpie cu grâu, apoi snopul care trebuia să fie adus înaintea lui Dumnezeu, apoi o pâine.

1 Cor. 10.16-17 „Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine.” Mai întâi era un câmp cu grâu, apoi noi luăm o parte din aceeași pâine. Prin exemple naturale Dumnezeu a arătat scopul supranatural, ceresc, cu Biserica.

Apoi avem aici în același capitol, Lev. 23.21 „În aceeași zi, să vestiți sărbătoarea, și să aveți o adunare sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă.” O sărbătoare, o adunare sfântă. Aceasta îmi amintește de Evrei 12.22. Rețineți cuvântul „adunare sfântă”. „Ci v-ați apropiat de muntele Sionului...” N-am vorbit noi de muntele Sionului, mai înainte? - turnarea Duhului Sfânt. Nu Muntele Templului, nu Moria, ci Muntele Sionului. „Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor...:” O Dumnezeule, fă din această adunare o adunare de sărbătoare, o adunare care să devină o sărbătoare, o sărbătoare a Rusaliilor. Rusaliile nu trebuie să fie o simplă sărbătorire a unui eveniment, ci turnarea Duhului Sfânt trebuie să fie o trăire. „...v-ați apropiat de ...Ierusalimul ceresc” – nu cel pământesc. O mai spun odată: aici, în Ierusalimul pământesc, trebuia să fii acolo unde era prezent Dumnezeu, unde Dumnezeu făcea istorie. Nu era suficient să fii în cetate, ci trebuia să fii acolo unde Dumnezeu Își împlinea Cuvântul Său, și unde a avut loc turnarea Duhului Sfânt.

Frați și surori, haideți s-o spunem așa cum este: și în ziua de azi noi trebuie să fim acolo unde sunt crezute făgăduințele lui Dumnezeu, unde li se așteaptă împlinirea. Cei ce s-au adunat în camera de sus, nu trăiau împreună, ci se rugau și așteptau, și au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

Evrei 12.23: „de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri”. Amintiți-vă snopul celor dintâi roade, pâinea celor dintâi roade, dedicarea... Și aici se vorbește despre adunarea de sărbătoare, „de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor...” Isus Hristos este Cel întâi născut dintre mai mulți frați, pârga celor dintâi roade, apoi Biserica la început, cei întâi născuți, pârga celor dintâi roade. În ziua Cincizecimii aceasta a fost dedicată și pusă în slujba lui Dumnezeu – și același lucru dorim să-l trăim noi astăzi și mâine, în locul acesta. O dedicare, o adunare în sărbătoare... Noi nu vrem să fim prezenți doar fizic, ci să fim uniți cu Dumnezeu în Duhul, să credem făgăduințele Sale, să devenim o inimă și un suflet, așa cum au fost ei în camera de sus: o inimă și un suflet. Și apoi s-a întâmplat: făgăduința dată de Dumnezeu s-a împlinit. Am înțeles noi până aici?

Avem apoi Isaia 55 – un punct foarte important pentru noi toți. Noi să fim aduși în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Isaia 55.2b-3 „Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi.” Am spus mai înainte: dacă cineva se crede important, îi place să fie ascultat de alții, pentru că el are de spus niște lucruri importante. Astăzi și mâine nimeni n-are de spus lucruri importante – numai Dumnezeu: numai Dumnezeu prin Cuvântul Său cel sfânt. Și Domnul spune: „Ascultați-Mă ...” Nu pe fratele X sau Y, ci „Ascultați-Mă ...” El este acela care ne vorbește. Domnul spune și astăzi: „EU sunt acela care vă vorbește.” „Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi.” Dorim cu toții ca sufletul nostru să trăiască, să fim întăriți din nou, să fim umpluți cu viața divină? „...căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.” Oh, ce cuvânt puternic al Domnului nostru. „Luați

aminte la Mine – Eu fac un nou legământ. Și ceea ce am vestit se împlinește acum.” Legământul cel nou este împlinirea celor făgăduite de Dumnezeu în vechiul legământ. De la nașterea Domnului nostru, până la Ghetsimani, Golgota, și moartea Răscumpărătorului nostru, învierea Lui, înălțarea Lui și până la turnarea Duhului Sfânt, totul este împlinirea Scripturii.

Știți cu toții că întreg Noul Testament... și îmi place foarte mult să repet acest lucru cu o mulțumire dumnezeiască: în Noul Testament se face referire la Vechiul Testament de 845 de ori. Dovada este atât de evidentă încât toți oamenii care doresc s-o creadă, o pot crede. De la primul capitol până la ultimul, avem împlinirea celor făgăduite de Dumnezeu în Vechiul Testament.

Isaia 55.6: „*Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi...*” Va veni vremea când va avea loc răpirea, și după aceea oamenii vor bate la ușă în zadar, Îl vor chema degeaba. „*Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L, câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând.*” La fel și astăzi: „*Dumnezeul nostru...nu obosește iertând.*”

Acum Fapte 2 – citim să vedem ce s-a întâmplat în vremea aceea. Și frați și surori, va trebui s-o spunem: toți aceia dintre noi care poate am avut niște experiențe care au dus într-un fel sau altul la o deviere, sau care am avut experiențe neplăcute cu oameni care pretind că sunt umpluți cu Duhul Sfânt: noi dorim să ne depărtăm de părerile personale ale cuiva și de ceea ce am auzit sau am văzut la alții sau de ceea ce am experimentat noi – vrem să ne depărtăm de aceasta, și fără să ne închipuim ceva dorim să ne întoarcem la Dumnezeu spunând simplu: „Doamne scump, lucrează în noi, în mine, ceea ce ai lucrat atunci pe muntele Sion, la turnarea Duhului Sfânt.” Nimeni nu trebuie să mai întrebe: „Oare voi vorbi în limbi?” Pe vremea aceea a întrebat cineva ce fel de semne însoțitoare vor fi? Despre acestea citim după aceea, ca un rezultat. Vă rog nu aduceți închipuiri personale dacă este vorba ca Dumnezeu să-Și confirme Cuvântul Său și să-Și împlinească făgăduințele Sale. Lăsați lucrurile în seama lui Dumnezeu și spuneți: „Doamne iubit, curăță-mă prin puterea sângelui Tău, sfințește-mă prin puterea Cuvântului Tău și umple-mă cu puterea Duhului Sfânt.” Atunci avem mărturia completă: sângele, Cuvântul și Duhul Sfânt - 1 Ioan 5.8. Să luăm seama la acest lucru, și să lăsăm trecutul în urma noastră, cu toate experiențele neplăcute pe care probabil că le-am avut, și să spunem așa cum a scris Pavel filipenilor: „*uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înaintea*”...

Aici, în Fapte, s-a împlinit ceea ce făgăduit Dumnezeu. Nu vom intra azi în amănunte. Fapte 2.1: „*În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.*” Eu privesc în urmă cu mulți ani, mai ales la anul 1949 când am fost circa 120 de persoane adunate pe strada Bach în Hamburg, și am trăit botezul Duhului. A fost minunat: cerul pe pământ – bucurie, pace, dragoste frățească. Tot ceea ce este de proveniență divină a fost în acel botez al Duhului. Pe vremea aceea scopul nu era vorbirea în limbi, ci dorința era să fim umpluți cu Duhul Sfânt. Noi ne-am rugat până după miezul nopții, și deodată s-a întâmplat - cu o asemenea putere... a fost ceva foarte puternic. De Rusalii – 1949, în Hamburg. Dar la sfârșitul anilor 1950, predicatorii își puneau mâinile peste oameni, și le spuneau niște silabe pe care aceștia să le repete apoi după ei. Aceasta este o imitație, nu este un botez original cu Duhul Sfânt. Așa au apărut toate mișcările carismatice: este o imitație, o înșelătorie, și de aceea ei nu s-au schimbat. Îmi amintesc de mărturia acelei călugărițe fotografiate în ziarul „Oamenilor de afaceri ai evangheliei depline” al lui Demos Shakarian. Fotografia ei apărea acolo – ea era îmbrăcată în veșmintele călugărești – și mărturisea

despre botezul ei cu Duhul Sfânt. Și spunea că de la trăirea aceea se poate închina și o poate slăvi mai bine pe Maria. Da... Eu sunt sincer: eu nu sunt un începător în aceste lucruri. Eu pot să apreciez aceste lucruri, pentru că le-am trăit pe ambele. Eu am trăit cum circa 300 de persoane au fost botezate cu Duhul Sfânt în Kassel, și toți împreună au cântat în alte limbi. Era acolo o armonie desăvârșită – de Rusalii, 1953 – în Kassel. Eu am fost cu adevărat martor al experienței de la Cincizecime, al turnării Duhului Sfânt în adunări mici și în adunări mari. Eu am trăit-o, eu pot să mărturisesc că Isus Hristos mai botează și azi cu Duhul Sfânt și cu foc. Tot așa trebuie spus că există și o grămadă de imitații.

Iar acum ajungem la punctul principal. Frați și surori, fratele Branham a avut o chemare adevărată, originală. A putut aminti ziua, locul, ceasul și fiecare cuvânt auzit. A fost o chemare divină în legătură cu o trimitere divină, în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeuului nostru, din vremea sfârșitului. Și ce s-a întâmplat după aceea? Se poate citi: cinci sute de frați s-au ridicat din acest prim val de trezire. Și toți și-au zidit propria împărăție în Împărăția lui Dumnezeu. Toți au rămas acolo, în vechea biserică, în vechiul sistem, în vechile învățături. Toți au rămas acolo, și au continuat ca și mai înainte; dar trimiterea n-a fost în Babilon, n-a fost în vechiul sistem, ci Dumnezeu a făcut un început nou, prin harul Său. Daruri originale – și noi am experimentat personal și acest lucru – a fost „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Însă în legătură cu „AȘA VORBEȘTE DOMNUL” fratele Branham vedea o vedenie, și primea descrierea vedeniei; și de aceea era 100% sigur că este de la Dumnezeu și că este inspirație divină. Și el putea spune „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Dacă ne gândim că acum există în America cluburi de proroci... eu aș putea să pomenesc numele președintelui. Da, îi pot pomeni pe amândoi: femeia și bărbatul...ei profesec acolo, dar de fiecare dată „cu mult abur”. Nu, nu! De așa ceva n-avem nevoie. Haideți să ne depărtăm de tot ceea ce fac oamenii. Și vă spun: conform Mat. 24.24 adevărul și falsul vor fi atât de apropiate. În ce constă diferența? În Cuvânt. Cuvântul este sămânța. Și toți cei ce primesc Cuvântul, vor fi umpluți cu Duhul Sfânt. Ce vine după aceea, vine: important este ca noi să avem trăirea cu Dumnezeu. Aici este scris în succesiunea corectă: „*Și toți s-au umplut de Duh Sfânt*” nu „*Ei au început să vorbească în alte limbi apoi au fost umpluți*” ci „*toți s-au umplut de Duh Sfânt*” și după aceea Duhul a început să vorbească prin ei și a putut să folosească limba care a fost curățată mai înainte de focul divin, ca să vestească faptele minunate ale lui Dumnezeu. Nu păreriile cuiva, nu prorociile cuiva, ci a fost o umplere cu Duhul Sfânt și după aceea a urmat mărturia. Au fost adunate 16 națiuni și toți i-au auzit în limba lor natală. Ceea ce spunea unul auzeau toți în limba lor.

Să facem un rezumat. Aș mai putea să citesc câteva versete care vorbesc despre grâu, despre seceriș, dar să facem un rezumat: Rusalii: o amintire a turnării Duhului Sfânt acum două mii de ani – întemeierea Bisericii nou testamentare, Biserica model, așa cum a dorit-o Dumnezeu în original. Atunci (de Rusalii) a fost chemată la viață. Dacă citim apoi epistolele, erau nouă daruri ale Duhului, cinci slujbe – totul a fost așezat în Biserică, prin turnarea Duhului Sfânt. Mai întâi limba a trebuit să fie curățată. Limba „*este un rău, care nu se poate înfrâna*” – asta nu este numai ceea ce scrie Iacov, ci probabil că noi toți am trăit-o. Limba este un rău și Iacov scrie „*când este aprinsă de focul gheenei*”... „*ce pădure mare aprinde!*” Limba a făcut deja mult rău, și de aceea este scris „*voi vorbi poporului acestuia cu limbi noi*” - Isa. 28. Și Pavel s-a referit la aceasta în Noul Testament în Corinteni, și a atras atenția credincioșilor: 1 Cor. 14.21 „*În Lege este scris: „Voi vorbi norodului acestuia prin altă limbă și prin buze străine; și nici așa nu Mă vor asculta, zice Domnul.”* – și amintește Isa. 28-11-12. Este numai har că noi putem asculta. Și Domnul spune „*Pleacă urechea spre Mine... poporul Meu. Vreau să-ți vorbesc.*” Și este scris: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.*” Unde sunt azi oamenii (dintre credincioși) care ascultă cu

adevărat ce are de spus Duhul Bisericilor, din Cuvânt? Numai cei care sunt cu adevărat o parte din cele dintâi roade, care au primit dreptul de întâi născut prin nașterea din nou, care au devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu prin puterea răscumpărării încheiate – aceia și-au primit împăcarea lor cu Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru - și care sunt născuți din nou la o nădejde vie din sămânța lui Dumnezeu, Cuvântul, aceștia au legătura cu Dumnezeu. Legătura cu Dumnezeu nu este o închipuire evlavioasă, ci este o realitate. Deci, noi ne punem la dispoziția Domnului. În Lev. 21 că dedicarea se făcea prin ungerea sfântă. „Ungere sfântă rămâi peste mine” - am cântat noi cântarea aceea.

Frați și surori, prin botezul Duhului este turnată în inimile noastre dragostea lui Dumnezeu. Și dragostea lui Dumnezeu s-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru. „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.*”

Mai întâi toată plinătatea Dumnezeirii a locuit în Isus Hristos, apoi Pavel scrie „*Voi aveți totul deplin în El*”. Mai întâi plinătatea Duhului în Fiul lui Dumnezeu, apoi turnarea Duhului Sfânt în toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, ca și noi să putem striga „Ava, Tată”. Dumnezeu să ne dăruiască o adunare de sărbătoare, o turnare a Duhului Sfânt, o dedicare astfel încât și noi în acest sfârșit de săptămână să fim binecuvântați, și împreună cu noi toți cei ce ne urmăresc, și toți cei ce ne vor mai auzi și ne vor mai vedea. Dumnezeu Atotputernic să lucreze și astăzi după dorința Sa cu poporul Lui, cu Biserica Lui. Vă rog din nou, nu în vechiul loc, ci acolo unde Dumnezeu lucrează ceva nou, acolo unde se coboară Duhul lui Dumnezeu, unde se împlinesc făgăduințele, acolo unde Cuvântul lui Dumnezeu este confirmat în și prin credincioși. Acolo doresc eu să fiu – acolo dorim să fim cu toții, și astăzi. Dumnezeu să ne binecuvânteze! Amin. Ne ridicăm și ne rugăm împreună. Poate cântăm și două-trei cântări. [...]

Frați și surori, chiar dacă noi nu predicăm cu „putere”, Cuvântul în sine este puterea lui Dumnezeu. Cine primește Cuvântul trăiește puterea lui Dumnezeu. Și dați-mi voie s-o mai spun odată: poporul Israel, care în vremea aceea nu a recunoscut cercetarea lui Dumnezeu – începutul zilei mântuirii, până în ziua de azi umblă în întuneric și-L așteaptă pe Mesia. Ei nu cred că Domnul nostru este, sau a fost Mesia al lor. Ei au fost împrăștiați în toate națiunile – cum a spus-o Domnul nostru în Luca 21.24. „*Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.*” Închipuți-vă: pe locul pe care stătea Templul pe vremea aceea, pe Muntele Templului, astăzi este un locaș de închinare islamic, în dublu exemplar: Domul Stâncii și moscheea Al Aqsa. Templul nu mai este acolo. Poporul lui Dumnezeu n-a recunoscut ziua cercetării îndurătoare a lui Dumnezeu. Domnul nostru s-a uitat peste Ierusalim plângând, și a spus: „*...de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!*” Frați și surori, să nu fie așa cu nici unul dintre noi – să nu trecem pe lângă ziua harului, sfârșitul timpului de har – să nu-l lăsăm să treacă pe lângă noi fără să avem parte de împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu. Dumnezeu să dăruiască har în această direcție fiecăruia dintre noi. Până și azi Domnul nostru spune „*Eu voi zidi Biserica mea.*” Câmpul cu grâu este răscopt. Mulțumim lui Dumnezeu pentru harul pe care l-am primit și pentru posibilitatea de a strânge recolta. Ascultați Cuvântul Domnului! Primiți ceea ce are să ne spună Dumnezeu. Lăsați în urma voastră toată moștenirea religioasă pe care ați primit-o pe drumul vostru – faceți un început nou. Domnul spune: „*Iată, Eu fac toate lucrurile noi.*” Iar sfânta Scriptură spune: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (sau: zidire) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.*” Aleluia. Marcu 7.7: Pentru că ei dau „*învățăături care nu sunt decât niște porunci omenești*” de aceea Dumnezeu nici măcar nu ascultă atunci când I se aduce închinare. Domnul spune „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățăături care*

nu sunt decât niște porunci omenеști.” Și Domnul nostru spune: „*Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr*” – nu în Ierusalim, nici pe muntele sfânt, ci în duh și în adevăr. Sunteți de acord cu aceasta, și anume că noi suntem o parte a mulțimii care I se închină lui Dumnezeu în duh și în adevăr? Atunci fie ca puterea sângelui lui Isus Hristos și puterea Cuvântului lui Dumnezeu și puterea Duhului Sfânt să se descopere azi în mijlocul nostru. Cine dorește să fie inclus în această rugăciune? Cine dorește să aibă o adunare de sărbătoare, o turnare a Duhului Sfânt? Noi nu mai putem continua așa!!! Avem nevoie de puterea lui Dumnezeu! Avem nevoie de puterea lui Dumnezeu! Domnul dorește să se descopere, și se va descoperi. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Slăviți puterea sângelui, a Cuvântului și a Duhului Sfânt.

O, Doamne iubit, lucrează Tu în mijlocul nostru, fă în mijlocul nostru o adunare de sărbătoare, pentru slava Numelui Tău. Noi suntem aici, adunați în prezența Ta. Aleluia! Aleluia! Atinge fiecare inimă! Unge! Unge! O, Dumnezeule... O, Dumnezeule... Încredințeați-i pe toți, copleșiți-i pe toți. Dăruiește tuturor descoperire deplină și mântuire deplină. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Lăudați pe Domnul. Mulțumiți lui Dumnezeu. Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Frați și surori, luați-L pe Dumnezeu pe Cuvânt. Primiți acum răscumpărarea voastră deplină, împăcare deplină, iertare deplină. Primiți totul. Este un dar al lui Dumnezeu. Primiți-vă vindecarea. Primiți-o! Primiți-o! Mulțumiți lui Dumnezeu. „Prin rănile Tale eu sunt vindecat!” Mulțumiți lui Dumnezeu pentru vindecare – pentru vindecare. Dumnezeule, confirmă-Ți Cuvântul Tău - Cuvântul Tău! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu. Aleluia! Aleluia! Dumnezeul meu...

Domnul... Domnul Dumnezeu nostru are un cuvânt și pentru cei mai în vârstă: „*te face să întinerеști*”. Da. Frate Russ, noi luăm acest cuvânt pentru noi, în seara asta. Eu am nevoie, și noi toți avem nevoie ca Domnul să învieze trupurile noastre. Ne rugăm acum pentru cei în vârstă, pentru cei slăbiți, pentru cei bolnavi, pentru cei singuri, pentru toți cei ce au necazuri – ne rugăm acum pentru alții. Aducem rugăciunile pentru alții înaintea Tronului Său. Haideți să fim o biserică ce se roagă, o biserică umplută cu Duhul Sfânt, care împlinеște slujba lui Dumnezeu. Să ne mai rugăm o dată, împreună.

Dumnezeule mare, Ți mulțumim din inimă pentru Cuvântul Tău scump și sfânt, pentru fiecare făgăduință care s-a împlinit. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „DA” și „AMIN” prin Isus Hristos, prin noi, spre slava lui Dumnezeu. Doamne binecuvântează-i pe toți: bătrâni, slăbiți, bolnavi, singuri, pe cei trudiți, binecuvântează, confirmă-Ți azi Cuvântul în mijlocul nostru. Noi credem. Aleluia. Aleluia. Aleluia. Slavă lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu.

Să cântăm „Vino de sus, vino, Duhul Domnului”. Noi încă nu am terminat. [...]

Mai este cineva în mijlocul nostru care se simte în afara binecuvântărilor, și dorește să fie cuprins? Ne amintim de omul de la scaldătoarea din Betesda – el nu avea pe nimeni să-l ajute. Poate azi putem ajuta pe cineva, pentru ca Domnul să-și poată împlini scopul. Frați și surori, dorim să avem o trăire cu Dumnezeu. A sosit vremea ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie confirmat.

Este cineva? Mulțumesc. Mai sunt unii. Pe aceștia-i aducem acum înaintea Domnului.

Dumnezeule mare, Ți-i aducem și pe ultimii, ca ei să fie binecuvântați. Fă din ziua aceasta o zi de sărbătoare, o zi importantă în viața lor, pentru ca să poată spune „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul pentru mine.” Ei să se bucure și să fie liberi, răscumpărați, eliberați, vindecați. Doamne credincios, noi nu Te lăsăm să pleci azi dacă nu ne vei binecuvânta pe toți, fără excepție. Frați și surori, haideți s-o spunem împreună: „Doamne iubit, eu nu te las să pleci dacă nu mă binecuvântezi.” Spuneți-o. Doriți-o. „Doamne iubit, eu nu te las să pleci dacă nu mă binecuvântezi.” Aleluia. Laudă, cinste și slavă Dumnezeului nostru. Aleluia. Domnul nostru ne

spune tuturor: „Facă-ți-se după credința ta. Credința ta te-a vindecat. Credința ta te-a mântuit. Credința ta te-a ajutat.” Credința biblică aduce trăiri biblice. Este în legătură cu Dumnezeu și făgăduințele Sale, și cu împlinirea lor. Aleluia. [...]